

L. PELOURINHO*

Drukkende hitte, trommels in de verte.
De zon knalt tussen de zwarte lichamen.
‘Rap’ dreunt uit de open vensters, zeg maar ‘merde’.
Voor mij verlaten straten der eenzamen.

Overal ongelijke donk’re keien.
Het gaan in de ketens van het verleden
is toch zo moeilijk op al die kasseien
op ‘n naamloze straat strompelend naar beneden.

Ik kon toen niet lezen, zag zovelen sterven.
Ik kon zo moeilijk staan, gaan en leven.
Alles was me ontnomen:
mijn liefde, mijn kinderen,
ik kon het niet verhinderen.

Ik stond zo bloot alleen in de blakende zon
tussen zo velen die hetzelfde lot omspon,
zo verlaten en hulpeloos in pijn en angst
sinds die zo verschrikkelijke slavenvangst.

Onzeglijk verdriet, blinde rouw omknelt mijn hart.
Tranen lopen uit mijn ogen, het is zo hard.
Snel loop ik naar beneden, vol schaamte,
mijn hoofd gebukt als toen.
Oh jij, verschrikkelijke Pelourinho.

Salvador de Bahia, 19 oktober 2000.

---

* lees ‘peloerinjoe’, het Portugees voor schandpaal, hier de naam van de wijk waar eens de slavenmarkt van Salvador de Bahia was.